

Ösman käämi

1/2016

Sukuseura Tynys ry:n lehti

Kesää ja kärpäsiä odotellessa...

on aika teroittaa kynät ja

osallistua kirjoituskilpailuun!

Puheenjohtajan tervehdys

Vuosi 2016, Hyvää Apinan vuotta!

Vielä kerran haluan välittää kiitokseni kaikille laajasta osallistumisesta Koskelan sukukokoukseen 22.8.2015.

Luottamustoimelle ei tunnu olevan vielä valmiutta toisaalla, joten jatkamme edelliseen malliin ts. allekirjoittaneen toimesta. Hallituksessa tapahtui kuitenkin pari muutosta. Pitkäaikainen sihteerimme Pirjo P. Tynys jatkaa sukuseuran jäsenenä, muttei enää sihteerinä. Sihteerin vt. toimen on hyväksynyt toistaiseksi Jani Tynys ja hallitukseen tuli uutena jäsenenä Helena Tynys.

Edellisen kaksivuotiskauden yhtenä tehtävänä oli jäsenmäärän kasvattaminen ja toiminnan aktivoiminen muutoinkin. Kuten tuolloin todettiin, ”toiminnan saaminen mukaan kutsuvammaksi ja kiinnostavammaksi”. Nyt lienee todettava, että kaikista tehdyistä toimista huolimatta suuri ”succee” tämä ei ole ollut, joskaan, ei tässä ole juuri epäonnistuttukaan sillä jäsenmäärä on pysynyt samalla tasolla kuin se oli pari vuotta sitten. Kerrattakoon myös, että ne somen keinot, joita päätettiin hyödyntää, on kaikki myös otettu käyttöön.

Vuonna 2017 sukuseura täyttää 25 vuotta. Nyt sinne on vielä aikaa reilu vuosi, mutta koska aika kuluu nopeasti, niin seuraavassa Emerituspuheenjohtaja Tuure Tynyksen mietteitä asiasta, jotka tuon nyt sukuseuran jäsenistölle alustavasti tässä tietoon terveisten muodossa:

”Hyvät sukuseuran jäsenet!

*Nyt on aika ottaa kynä ja ruutupaperi esille, päästää muistikuvat valloilleen vanhemmalta ajalta tai miksei myös nyt, tässä hetkessä: avoin kirjoituskilpailu koko jäsenistölle teemalla **Tynyket ennen ja nyt**. Tapahtumat, edesottamukset, henkilökuvat – aihe on avoin, mistä vaan. Näin saamme kenties taltioitua erinomaisia tarinoita ja muistoja perinnetiedoksi jälkipolville kertomaan meistä ja edesottamuksistamme vuosikymmenten varrelta.*

Kilpailuhengen mukaisesti parhaat palkitaan matkalahjakortein. Kilpailuun osallistuvat kirjoitukset tulee lähettää osoitteella Tuure Tynys, Itäinen Puistotie 16, 54500 Taavetti. Kaikki julkaisukelpoiset kirjoitukset tullaan julkaisemaan Osmankäämin sivuilla (ja sitä myötä myös Tynysten sukuseuran verkkosivulla). Kilpailuaikaa on 31.5.2017 saakka. Palkinnot jaetaan juhlallisesti sukuseuran 25v-juhlailaisuudessa loppukesästä 2017.

Kilpailuterveisin, Tuure”

Myös omalta osaltani tuen edellä esitettyä ja toivotan kaikki aktiivisesti mukaan kirjoittamaan!

Toivotan myös parempaa tätä vuotta jokaiselle meille kaikissa uusissa ja jo käynnissä olevissa haasteissa!

Terveisin,
Ari-Pekka Tynys

Neljä veljeä ja jokaisella yksi sisar

Tuure Tynys

Näinkin voi asian ilmaista!

Kyseiset sisarukset, joita tässä muistelen, ovat: Isäni Reino, sedät Ilmari, Muisto ja Ensio ja heidän sisarensa Maire. Kaikki edellä luetellut olivat Edvard ja Elina Tynyksen lapsia eli Ristin Tynyksiä Luumäen Viuhkolasta.

Nyt, kuin lauluntekijää lainatakseni, on aika korjannut kultaista viljaa ja he kaikki ovat poissa. Elämä, se on ihmeellinen sana. Tässä talvisena päivänä pieniä muistelmia tädistäni Mairesta, Reino isästäni ja sedistäni Ilmarista, Muistosta ja Ensioista.

Maire ja Martti Hyypiän tiet yhtyivät 1948. Olivathan he samasta kylästä, Luumäen Viuhkolasta joten kosio- tai naintimatka ei ollut kovin pitkä. Maire ja Martti rakensivat yhteisen kodin aivan Ristin talon viereen, jossa he asuivat aina elämänsä loppuun saakka.

Isäni Reinon elämä oli ehkä värikkäin näistä veljeksistä. Sota-aikana rintamalla, avioliittoja kaksin kappalein. Ensin äitini Lauran kanssa ja sen avioliiton kariuduttua löytyi uusi vaimo Ellen Lappeenrannasta. Vuoden vanhana, mitä en juurikaan muista, sain vanhempien eron myötä asuinpaikan äidin kotitalosta Metsolasta, Viuhkolan Joentauksen kylässä, jossa elin 14 vuotta äidinäidin eli mummoni hoivassa.

Isäni Reinon elämä rakentui hyvin paljon ”matkalaukkumatkustamiseen”. Laukussa oli haitari, jota hän vuosikymmenien ajan usein näppäili soittaen erilaisissa tilaisuuksissa. Jopa niin innostuneena, että viimeisinä vuosinaan meni musiikkioppiin Lappeenrannassa mainitsi syyksi: ”Haluan oppia soittamaan oikein”.

Saattaa olla, etten ollut yli 20 vuoteen minkäänlaisessa kosketuksessa isäni kanssa, mutta sitten viimeisinä vuosina ”löysin” isän ja meille syntyi hyviä yhdessäolon hetkiä. Muistoksi isästä minulle jäi hänen soittamaansa haitarimusiikkia. Isäni menehtyi sairaskohtaukseen 29.12.1979.

Setäni Ilmari, ”merimies” sanallisesti sanottuna, teki elämän työnsä merillä ympäri maailmaa. Ilmariin ei minulla ollut juuri paljonkaan yhteyksiä.

Setä Muisto, ”Ristin isäntä” jäi pitämään kotitaloa jo kovin nuorella iällä isä Edvardin menehtyessä alle 40-vuotiaana. Myös Muiston elämän sisältöä oli musiikki haitarin ollessa soittimena voimakkaasti mukana: hääsoitot ja iltamat oman tanssimusiikkiorkesterinsa kanssa. 50-luvun alkupuolella Muisto piiritti Viuhkolaan Juvalta tulleen 4H-kerhoneuvojan ja siitä syttyi elämänmittainen suhde. Yhdessä he pitivät Ristin taloa. Jälkikasvua tuli ja he elivät onnellista elämäntäyteistä elämää.

Muisto osallistui myös sukuseuran toimintaan hallituksen jäsenenä vuosikautia ja oli valmiina lähtöön kuin ”partiopoika”, kun apua tai talkoovoi-
maa tarvittiin. Vielä 90-vuotispäiviään Muisto halusi viettää kotikylän koululla kutsuen vieraita talon täydeltä. Hän itsekin soitti orkesterinsa kanssa juh-
lakansalle tanssimusiikkia luoden kaikille mahtavan juhlatunnelman.

Setä Ensio, ”Ensipoika”, oli nuorin veljeksistä. Avioiduttuaan naapurin kauniin Eilan kanssa he muuttivat Kotkaan ja viettivät siellä elämänsä. Ensio lähti pitkälle matkalle syksyllä 2015. Myös hänen elämänsä sävyttivät musiikkiharrastus, sekä soitto, kuorolaulu että laulujen teko sävellyksin ja sanoituksin. Muistikuva, joka minulle on jäänyt Ensioista, joskin meillä oli liian vähän yhteisiä aikoja, oli hyväntahtoinen, ei kenellekään harmeja halua-
va, rehellinen, luotettava suomalainen mies.

Niin Maire, Marttia, Muistoa, Eineä ja Ensioita Sukuseura Tynys kiittää pyyteettömästä osallistumi-

sesta Sukuseura Tynyksen erilaisten tilaisuuksien järjestämisessä Tynyksien kantapaikalla Viuhkolasassa. Silloin, kun talkoovoimia tarvittiin, he olivat aina paikalla. Nämä kiitokset tulevat nyt näin postuumisti heille, mutta samalla haluan myös meille kaikille suvun jäsenille toivottaa kaikkea hyvää työn, toiminnan ja harrastusten parissa. Myös musiikin kantavia ja eteenpäin vieviä voimia täällä ihmeellisessä elämässä!

Terveisin Emeritus Pj. Tuure Tynys
(kuva Pärnusta syyskuussa 2015)

Lyhyyet

Joona Tynys (Kouvolan Suunnistajat) on menestynyt mukavasti useissa alueellisissa ja valtakunnallisissa suunnistus- ja hiihtosuunnistuskilpailuissa. Joonan tuloksia voi seurailta mm. Suunnistusliiton tulospalvelusivuilta:

<https://irma.suunnistusliitto.fi/>

Inka Hatara (Koski-Golf) saavutti golfissa Golfliiton Idän alueen Tsemppitourilla kaudella 2015 kokonaiskilpailun kakkostilan sarjassa T15. Osakilpailuvoittoja Inkalle kertyi kolme, kotikentällään Eerolasta Kuusankoskella, Tarina Golfista Siilinjärvellä sekä Puula Golfista Kangasniemellä. Inka voi kisailta vielä kaksi tulevaa kautta samassa sarjassa. Sade ei haitannut tuloksen tekoa Yyterissäkään RIA-Golfin perhesarjassa heinäkuussa 2015 (kuva yllä).

Petteri Tynys esitti Ruotsin kuningas Kustaa III:ta **Kustaan sota –kansanoopperassa** kesällä 2015. Oopperan sävelsi Jouni Sjöblom ja siinä esiintyi kaikkiaan 120 muusikkoa, tanssijaa ja harrastajanäyttelijää.

Petteri Tynys / Kustaa III (Kuva Kirsi Partanen/YLE)

Sihteerin terveiset

Tervehdys Sukuseuran jäsenille ja kaikille heille, jotka säätyyn katsomatta tätä lukevat.

Keskeltä lumisen Sorosenniemen tätä tervehdystä täältä Teille nyt sihteerin toimessa kirjoittelen, yrittäen koota ajatuksiani jokseenkin ymmärrettävään muotoon.

Aikaa edellisestä Sukuseuran ja jäsenistön tapaamisesta kuin Osmankäämistäkin on vierähtänyt jo tovi. Joitakin muutoksia on asioihin tullut, mihin nykyinen PJ myös omisissa terveisissään viittaa. Tässähän voi vain todeta asian laidan sananlaskua mukaillen, että ”ympäri käydään ja yhteen tullaan”. Aikaisemman sihteerin vetäytyttyä tästä luottamustoimesta, olimme siinä tilanteessa, että mistä löytää uusia toimihenkilöitä sukuseuran asioita hoitamaan. Noh, mikäs tässä ollessa. Ensin jäsenenä, sitten hallituksen jäsenenä, seuraavaksi erilaisten juoksevien asioiden hoitajana ja nyt virkaa tekevänä sihteerinä sekä kauppahuoneen pitäjänä kuin myös jatkaen hallituksen jäsenenä. Näinhän se polku on minua johdatellut. Unohtamatta aikaa myös Sukuseuran hallituksen PJ:nä.

Tässä sihteerin toimessa en ole vielä kovin kauan vaikuttanut, joten uusia asioita on opittavana. Haluankin jo tässä kohteliaimmin Teille kaikille kertoa, että jos jokin asia jää minulta huomioimatta tahi rekisteröimättä, laittakaa postia allekirjoittaneelle, niin korjataan sattuneet virheet tai puutteet.

Muuta ihmeellisempää ei minulla vielä tässä vaiheessa olekaan Teille kerrottavana, elämä menee painollaan ja siinähän ne tärkeimmät. Uusia kirjoituksia ja kirjoittajia aina tarvitaan, joten olisi varsin erinomaista saada kuulla ja lukea Teiltä sukuseuran jäsenistöltä siitä, mitä missä milloinkin tapahtuu ja ketkä sukuseurastamme ovat eri asioissa edustettuina. Olemme nyt toimineet yhdessä jo yli 20 vuotta, joten ei anneta tämän seuramme kuivua kokoon, vaan toimitaan yhdessä eteenpäinkin jotta voimme ”reteesti” kulkea Lippu korkealla ja antaa kaikkien huomata, keitä olemme ja mistä tulemme.

Keräilyharrastus toki jatkuu entiseen malliin, joskin tilat alkavat käydä hieman ahtaiksi, sillä tässäkin asiassa tuppaa välillä (usein) käymään niin, että ”mopo keulii” tai ”nälkä kasvaa syödessä”. Olenkin elämisen rauhan säilyttämiseksi meidän perhepiirissä luvannut, että huutokauppoihin en lähde paikan päälle, sillä hiljaisena ujona ihmisenä haroen harvoja hiuksia päästäni muuten joudun tilanteeseen, että tarvitsisin kuorma-auton takaisin tullessani ja näin tilat sekä hermot loppuisivat muilta hyvin nopeasti.

Terveisin Jani, se nykyinen virkaa tekevä sihteeri

Editor's corner

Silloin tällöin saamme lukea lehdistä korjauksia virheisiin, joita tarkkanäköiset lukijat ovat huomanneet: on käynyt painovirheitä nimissä tai henkilön titteli on ollut väärin jne. Viime Osmankäämin lukemiseen vaadittiin kirjaimellisesti todella tarkkaa näköä, joten oikeastaan koko edellisestä lehdestä olisi pitänyt lähettää korjattu uusintapainos. Lehti osoittautui melkoiseksi lähinäkötestiksi - teksti oli joissakin artikkeleissa aivan liian pientä ja vaikealukuista useimmille normaalinäköisille, mistä isot pahoitteluni koko lukijakunnalle!

Virhe johtui yksinkertaisesti siitä, että käyttämäni sivuntaitto-ohjelma vaihtui, enkä mitenkään arvannut tekstin menevän painetussa versiossa niin pieneksi prantiksi. Uudempi ohjelma skaalaa tekstikokoa paperikoon mukaan, enkä sitä lehteä tehdessäni tajunnut, kun itselläni näkyi vain "mukamas ihan normaali" koko 10 pt. Jälkiviisaana on hyvä sanoa, että olisi pitänyt ottaa koe-tulosteita, ennen kuin postitin lehden toisille kommentoitavaksi ja siitä eteenpäin painoon. Kaikki me luimme autuaan tyytyväisinä lehden ruudulta, ongelmitta.

No, tilanne korjaantui sitten heille, jotka pyysivät lehden sähköpostitse pdf-tiedostona ja tätä versiota saattoi ruudulla suurentaa hyvin luettavaan kokoon. Jatkossakin kannattaa muistaa, että voin pyynnöstä laittaa lehden tulemaan myös sähköisessä muodossa.

Olkaa myös aktiivisia kirjoituskilpailussa, näin saadaan paljon juttuja tuleviin numeroihin!

*Hyviä lukuhetkiä toivottaen,
Tonja*

Ilmasto lämpenee - kuva orvokeista oikealla yläpuolella on otettu 24.12.2015 Valkealassa.

Heippa pitkästä aikaa sukuseuralaiset, ystävät ja sukulaiset!

Sukuseuran perustamisesta on kulunut reippaasti yli 20-vuotta. Alusta saakka jokainen on ollut innokkaasti mukana, niin valittuna toimintaan kuin vapaaehtoisena työskentelyyn erilaisissa järjestelyissä kaikkien sukuseuralaisten viihtyvyydeksi. Sukutapaamisissa on ollut osallistujia joka kerran juurillaan Viuhkolan kylässä, risteilyille mukaan lähtijöitä on ollut linja-autolasteittain. Kivaa oli olla yhdessä, nauttia nähtävyyksistä niin Ruotsin kuin Viron puolella kuin myös koti Suomessa.

Tuonne itärajan toiselle puolellekin oli Heino Silvosen järjestämiä Karjalan ja Suomen sotahistorian matkoja. Upeita tutustumisretkiä ja lisätietoja monelle matkalaiselle omista juuristaan.

Mukana ja seurana matkoilla oli toki myös niin sanottuja epäileviä Tuomaksia, jotka mielipiteinänsä ilmoittivat, että tuskin tämä seuratoiminta antaa meille mitään mielenkiintoista ja tämä touhu tulee kuihtumaan käsiin hyvin nopeasti vinon

hymähtelyn ja pienen halveksunnan sävyttäminä. Tämä otettiin vastaan ja nyt on ilo nähdä toiminnan tuottaneen pitkäaikaista tulosta, koska tämä vuosi mukaan lukien ennakkovire viime vuodelta on tuonut mukaan uusia jäseniä. Nyt nousukausi näyttäisi lähteneen kuitenkin käyntiin, jos ei perin vauhdikkaasti, niin kuitenkin ylöspäin ja kiinnostusvoittoisesti.

On toki heitä, jotka ovat jättäneet sukuseuratoiminnan ja tapaamiset. Suurin poismuuttojen järjestäjänä niin meillä sukuseurassa kuin elämässä on ollut tämä elämän laki: Maasta Sinä olet tullut ja maaksi Sinun pitää jälleen tuleman. Elämän Herra on viime vuoden aikana korjannut satoa. Monet ovat olleet hautajaissaatot, mihin olemme osallistuneet. Toki olemme usein joutuneet jäämään kotiin, koska tämä oma terveydellinen tilanne on pakottanut pysymään sängyn pohjalle lepäämään. Ajatuksissa olemme olleet mukana kädet yhteen liittäen ja toivottaen hyvää matkaa, ystävämme.

Viuhkolan kylä on hiipunut viime vuosina hiljaiseksi, pieneksi muutaman talon kyläksi. Aikanaan siellä oli yli 200 savua ja tänä päivänä ympärivuotisesti asuttujen talojen määrä on vähentynyt kymmeneen savuun. Asukkaat ovat muuttaneet lähinnä kunnan keskustajamaan Taavettiin, sekä myös lähikaupunkeihin. Syrjäiseltä maaseudulta ei tänä päivänä kehityksen myötä löydy enää minkäänlaisia palveluja, vaan ne täytyy hakea 35-100 kilometrin päästä.

Sukuseuratoiminta on lisääntynyt myös muiden sukujen kohdalla kiinnostavaksi haasteeksi juurista. Näin on käynyt omalla kohdallani. Kun noin 20 - 40 vuotta sitten matkustimme paljon tuolla itärajan toisella puolella, ennen kaikkea Karjalaisilla mailla, tuli eteemme suuria yllätyksiä. Isäni Arvi Häkämiehen juuret löytyivät Säkkijärven alueelta 1600-luvulta. Äitini Meeri Lyytikäisen puolestaan Pietari-Tallinna valtatie varrelta Kuningatar Kristiinan kesäpalatsin muurin viereltä. Sieltä löytyi jopa paikallinen historiaa tutkinut asu-

kas, joka näytti Lyytikäisen suvun hallussa olleen talon sijaintipaikan, josta he olivat Suomeen tulleet.

Kiitos teille monille yhteydenottajille, jotka olette minulle soittaneet niin sukuseura-asioissa kuin muutoinkin. On ollut ilo keskustella ja rupertella kanssanne. Usein puhelut ovat vahingossa Tuuren Pirjolle tulleita, sillä meitä Pirjoja tässä sukuseurassa on lähes kymmenkunta, mutta yhteys on löytynyt. Minä kun Karjalaisena pakisen ja pajatan mielelläni enkä ole niitä maan hiljaisimpia joten joskus puhelut venyvät tuntien mittaisiksi.

Laulu ja musiikki kaikkine variaatioineen kuuluvat Tynysten sukuun. Jokainen ihminen on laulun arvoinen, totesi Veikko Lavi. Innokkuus lähtöihin, matkustamiseen ja heti -toimintaan on Tynysten yhteinen piirre. Kun idea ja ahaa elämys iskee, niin asia pitäisi olla jo tehty tai ainakin puolessa väliä menossa vaikka se syntyikin vasta äsken. Ehkä tämä matkailuinnokkuus on kuitenkin periytyvää luonteenpiirrettä, sillä Tynyksiä löytyy maapallon jokaiselta mantereelta. Toki moni matkajista on takaisin palannut kotikunnalle. Sekin on hieno asia.

Ja sitten vielä. Te rakastavat ja huolehtivat enkelikerholaiset, Kiitos Teille kaikille. Olen saanut kokea ja tuntea läheisyytenne ja rukouksenne. Voimaa on tullut ja olen elossa edelleen. Enneunia olen myös nähnyt sekä viestejä tuolta puolen saanut ja voin vain nöyrästi todeta uskoen Yläkerran Isännän eli Korkeimman johtoon. Jokaiselle meille tulee kutsu aikanaan, saattolaulun sanoja siteeratakseni.

Lauluja olemme Tuuren kanssa edelleen tehneet ja parhaan osaamisemme mukaan tulkinneet ja saattaa olla että löydätte YouTubesta lähitulevaisuudessa uuttakin kuunneltavaa vanhojen lisäksi.

Kaikkea Hyvää Teille kaikille tälle kuluvalle vuodelle 2016!

Toivottaa Tuuren vaimo Pirjo Tynys

Sukuseura Tynys ry

Perustettu vuonna 1992

**SUKUSEURA
TYNYS**

HALLITUKSEN YHTEYSTIEDOT

Ari-Pekka Tynys

p. 050 595 1228

puheenjohtaja

tap.tynys@suomi24.fi

Itäinen Puistotie 16, 54500 TAAVETTI

Veli-Matti Tynys

p. 0400 551 317

varapuheenjohtaja

vmtynys@gmail.com

veli-m.tynys@helaakoski.com

Kaivopolku 2, 45360 VALKEALA

Jani Tynys

p. 050 530 0462

vt. sihteeri, jäsenasiat,

rahastonhoitajan asiat, leikekirja

jani.tynys@pp1.inet.fi

Itäinen Puistotie 16, 54500 TAAVETTI

Simo Tynys

p. 0400 491 720

simo.tynys@gmail.com

Sinitiaisentie 5, 45370 VALKEALA

Risto Henttu

p. 040 733 4691

henttu.risto@pp1.inet.fi

Torpparinpolku 21, 49410 POITSILA

Helena Tynys

p. 040 743 9944

Pappikallionkatu 8 A 3, 45150 KOUVOLA

LEHDEN TOIMITUS

Tonja Hatara

p. 040 761 8747

tonja@pp.inet.fi

Aineisto lehteen mieluiten sähköpostitse (kuvat jpg-tiedostoina).

Sukuseura on myös Internetissä:

<http://www.tynystensukuseura.fi/>

Sukuseuran internet-sivustolta löydät perustieto- ja Tynyksen suvusta ja sukuseurasta. Sivuilta löytyvät myös ohje ja lomake sukuseuran jäseneksi liittymistä varten.

facebook

<https://www.facebook.com/tynystensukuseura>

Seuran Facebook-sivustolta löydät ajankohtaista tietoa seuran kokouksista ja tulevista tapahtumista. Sivustolla voidaan julkaista tietoa Tynyksen sukuun liittyvistä tapahtumista (esim. tapahtumakutsuja) tai valokuvia. Julkaistavaksi haluttavat tapahtumatiedot ja kuvat voi postittaa lehden toimitukseen. Muistathan kysyä kuvissa esiintyviltä henkilöiltä luvan julkaisuun.

Seurapuoti

Sukukirjaa on vielä jäljellä, sen hinta on jäsenille 30 euroa ja ei-jäsenille 35 euroa.

Isännänviirejä ja pöytästandaareja löytyy myös, viirien hinta on 60 euroa ja standaarien hinta 30 euroa.

Tuotteita voi tilata Ari-Pekka tai Jani Tynyksen kautta. Voitte esittää myös toiveita erilaisista seuratuotteista tai mitä mielellänne näkisitte myytävänä vaikkapa 25-vuotisjuhlassa.